

Sygn. akt (...)

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 czerwca 2020 r.

Sąd Rejonowy w Otwocku w Wydziale II Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Sereda

Protokolant Ewa Szczepańska

przy udziale oskarżyciela posiłkowego K. C.

po rozpoznaniu w dniach 13 czerwca 2019 roku, 12 września 2019 roku i 18 czerwca 2020 roku,

sprawy T. W., s. Z. i E. zd. W., ur. (...) w O.

oskarżonego o to, że w dniu 5 sierpnia 2017 r. w O. na ul. (...) woj. (...), kierując samochodem osobowym marki B. nr rej. (...), nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym określone w art. 3 ust. 1, art. 22 ust. 1 i 4 Prawa o ruchu drogowym w ten sposób, że nie zachowując szczególnej ostrożności, próbując wykonać manewr wyprzedzania poprzedzającego pojazdu, nie upewnił się czy istnieją warunki do wykonania w/w manewru i nie ustąpił pierwszeństwa jadącemu w tym samym kierunku będącemu już w trakcie wyprzedzania kierującemu motocyklem marki Y. nr rej. (...) K. C., przecinając tor ruchu tego pojazdu, na skutek czego kierujący motocyklem Y. w wyniku podjętych manewrów obronnych mających na celu uniknięcie kolizji z samochodem marki B. zjechał na lewe pobocze patrząc w kierunku jazdy obu pojazdów gdzie się przewrócił, w wyniku czego K. C. doznał obrażeń ciała i obrażenia te powodowały u pokrzywdzonego rozstrój zdrowia trwający dłużej niż siedem dni w myśl art. 157 § 1 kk

tj. o czyn z art. 177 § 1 kk

orzeka:

- w ramach zarzucanego oskarżonemu T. W. czynu uznaje go za winnego tego, że w dniu 5 sierpnia 2017 roku w O. województwa (...) na drodze publicznej - ul. (...) spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, że kierując samochodem osobowym marki B. o nr rej. (...) nie zachował szczególnej ostrożności podczas wykonywania manewru wyprzedzania jadącego przed nim pojazdu i nie ustąpił pierwszeństwa jadącemu za nim w tym samym kierunku i będącemu już w trakcie manewru wyprzedzania K. C. kierującemu motocyklem marki Y. o nr rej. (...) zajeżdżając mu w ten sposób drogę i zmuszając go do podjęcia manewru obronnego gwałtownego hamowania i zjazdu na lewe pobocze gruntowe, co skutkowało przewróceniem się motocykla, w wyniku czego K. C. doznał obrażeń ciała skutkujących naruszeniem czynności narządu ciała i rozstrojem zdrowia trwającym nie dłużej niż 7 dni w rozumieniu art. 157 § 2 kk i czyn ten kwalifikuje jako wykroczenie z art. 86 § 1 kw i za to na podstawie art. 86 § 1 kw wymierza mu karę grzywny w wysokości 2000 zł. (dwóch tysięcy złotych),
- na podstawie art. 121 § 1 kpw w zw. z art. 624 § 1 kpk zwalnia T. W. w całości od kosztów sądowych obciążając wydatkami Skarb Państwa;

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	(...)	

<p>Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>			
<p>1. USTALENIE FAKTÓW</p>			
<p>1.1. Fakty uznane za udowodnione</p>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
<p>1.1.1.</p>	<p>T. W.</p>	<p>W dniu 5 sierpnia 2017 roku w O. województwa (...) na drodze publicznej - ul. (...) spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, że kierując samochodem osobowym marki B. o nr rej. (...) nie zachował szczególnej ostrożności podczas wykonywania manewru wyprzedzania jadącego przed nim pojazdu i nie ustąpił</p>	

		<p>pierwszeństwa jadącemu za nim w tym samym kierunku i będącemu już w trakcie manewru wyprzedzania K. C. kierującemu motocyklem marki Y. o nr rej. (...) zajeżdżając mu w ten sposób drogę i zmuszając go do podjęcia manewru obronnego gwałtownego hamowania i zjazdu na lewe pobocze gruntowe, co skutkowało przewróceniem się motocykla, w wyniku czego K. C. doznał obrażeń ciała skutkujących naruszeniem czynności narządu ciała i rozstrojem zdrowia trwającym nie dłużej niż 7 dni w rozumieniu art. 157 § 2 kk</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
W dniu 5 sierpnia 2017 roku około godz. 12:00 T. W. poruszał się samochodem osobowym marki B. o numerach rejestracyjnych (...). Pasażerem T. W. był Z. I.. Mężczyźni poruszali się od K. w kierunku C.. Z ulicy (...) w O. T. W. skręcił w ulicę (...).	wyjaśnienia oskarżonego	k. 46-47, k. 118, k. 130	
zeznania świadka Z. I.	k. 34-35, k. 132-133		
Jadąc ulicą (...) poruszał się bezpośrednio za samochodem marki F. (...) z przyczepką kierowanym przez M. Z. (1).	wyjaśnienia oskarżonego	k. 46-47, k. 118, k. 130	

zeznania świadka Z. I.	k. 34-35, k. 132-133		
M. Z. (1) poruszał się z prędkością wynoszącą około 40 km/h z uwagi na przewożone na przyczepce samochodowej gałęzie.	zeznania świadka M. Z. (1)	k. 19, k. 129-130	
Za samochodem prowadzonym przez T. W. poruszał się samochód marki M.. W odległości kilku samochodów za samochodem marki B. prowadzonym przez T. W. poruszał się na motocyklem marki Y. o numerze rejestracyjnym (...) K. C..	zeznania świadka G. S.	k. 23, k. 131-132	
zeznania świadka K. C.	k. 14, k. 119-121		
Bezpośrednio za motocyklistą w kolumnie samochodów poruszał się G. S..	zeznania świadka G. S.	k. 23, k. 131-132	
K. C. upewniwszy się, że nie jedzie żaden pojazd z przeciwnego kierunku ruchu rozpoczął manewr wyprzedzania kolumny poprzedzających go samochodów rozpędzając motocykl do prędkości około 90 km/h.	zeznania świadka G. S.	k. 23, k. 131-132	
zeznania świadka K. C.	k. 14, k. 119-121		
zeznania świadka M. Z. (1)	k. 19, k. 129-130		
wspólna opinia biegłych z zakresu medycyny sądowej oraz techniki samochodowe, ruchu	k. 232-258		

drogowego i wypadków samochodowych.			
W czasie gdy K. C. był w trakcie wyprzedzania kolumny samochodów i znajdował się w odległości około 25 metrów za samochodem marki B. kierowanym przez T. W., T. W. nie upewniając się, czy jego pojazd nie jest wyprzedzany przez innego uczestnika ruchu, rozpoczął manewr wyprzedzania jadącego przed nim samochodu marki F. wyjeżdżając na lewy pas jezdni i zajeżdżając drogę wyprzedzającemu go motocyklowi.	wspólna opinia biegłych z zakresu medycyny sądowej oraz techniki samochodowe, ruchu drogowego i wypadków samochodowych.	k. 232-258	
zeznania świadka M. Z. (1)	k. 19, k. 129-130		
zeznania świadka K. C.	k. 14, k. 119-121		
zeznania świadka G. S.	k. 23, k. 131-132		
Po tym jak samochód marki B. wjechał na tor ruchu motocyklisty, K. C. podjął manewry obronne w postaci gwałtownego hamowania i zjazdu na lewe gruntowe pobocze. W wyniku hamowania K. C. wytracił prędkość z 90 na 62 km/h unikając uderzenia w samochód marki B.. Samochód marki B. kierowany przez T. W. kontynuował rozpoczęty manewr wyprzedzania.	wspólna opinia biegłych z zakresu medycyny sądowej oraz techniki samochodowe, ruchu drogowego i wypadków samochodowych.	k. 232-258	
zeznania świadka K. C.	k. 14, k. 119-121		

W wyniku gwałtownego hamowania motocykl prowadzony przez K. C. utracił stateczność kierunkową, a następnie przewrócił się. K. C. wypadł z motocykla i niezależnie od motocykla sunął po jezdni. Motocykl zaś zaczął koziółkować na poboczu i ponownie przemieścił się na jezdnię.	zeznania świadka K. C.	k. 14, k. 119-121	
wspólna opinia biegłych z zakresu medycyny sądowej oraz techniki samochodowej, ruchu drogowego i wypadków samochodowych.	k. 232-258		
szkic	k. 11		
dokumentacja fotograficzna	k. 12		
Słyszac huk, T. W. we wstecznym lusterku zaobserwował przewracający się motocykl, po czym zatrzymał samochód i wrócił na miejsce zdarzenia.	wyjaśnienia oskarżonego	k. 46-47, k. 118, k. 130	
zeznania świadka Z. I.	k. 34-35, k. 132-133		
zeznania świadka M. Z. (1)	k. 19, k. 129-130		
W wyniku zdarzenia K. C. doznał obrażeń ciała w postaci: stłuczenia klatki piersiowej z otarciem naskórka w okolicy łopatki lewej, stłuczenia okolicy lędźwiowej ze	dokumentacja medyczna pokrzywdzonego	k. 18, k. 127, k. 145-146, k. 147-148, k. 149-150, k. 153	

<p>zgłaszaną bolesnością oraz bolesności lewego stawu skokowego z ograniczeniem ruchomości w niewielkim stopniu, z rozpoznaniem urazem skrętnym stawu skokowego, które to obrażenia skutkowały naruszeniem czynności narządu ciała i rozstroju zdrowia na czas nie przekraczający siedmiu dni</p>			
<p>wspólna opinia biegłych z zakresu medycyny sądowej oraz techniki samochodowej, ruchu drogowego i wypadków samochodowych</p>	<p>k. 232-258</p>		
<p>W czasie przedmiotowego zdarzenia K. C. oraz T. W. byli trzeźwi</p>	<p>protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości</p>	<p>k. 2, k. 3</p>	
<p>Do kolizji doszło w porze dziennej, przy niewielkim zachmurzeniu, na prostym, płaskim, asfaltowym, odcinku drogi, w terenie niezabudowanym, gdzie obowiązywało ograniczenie prędkości do 90 km/h. Warunki do jazdy były dobre, nie odnotowano opadów deszczu, jezdnia była sucha i czysta.</p>	<p>protokół oględzin miejsca wypadku drogowego</p>	<p>k. 9-10</p>	
<p>szkic miejsca wypadku</p>	<p>k. 11</p>		
<p>W wyniku zdarzenia drogowego z dnia 5 sierpnia 2017 roku w motocyklu marki</p>	<p>protokół oględzin pojazdu marki Y.</p>	<p>k. 5-6</p>	

Y. wystąpiły następujące uszkodzenia: zgięta kierownica z lewej strony, zgięta dźwignia sprzęgła, zgięty gmol z lewej strony, brak lusterka zewnętrznego z prawej strony, zbite szkło lusterka zewnętrznego z prawej strony, zgięty i zarysowany tylny kufer z lewej strony, oderwana od ramy osłona przednia, zgięte oparcie tylne pasażera			
W samochodzie marki B. nie stwierdzono żadnych uszkodzeń	protokół oględzin pojazdu marki B.	k. 7-8	
T. W. nie był dotychczas karany, nie figuruje również w ewidencji kierowców naruszających przepisu ruchu drogowego	informacja o karalności	k. 37, k. 276	
informacja o wpisach w Ewidencji (...) Naruszających Przepisy Ruchu Drogowego	k. 261-262		
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	T. W.	w dniu 5 sierpnia 2017 roku w O. województwa (...) na drodze publicznej - ul. (...) spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, że kierując samochodem	

		<p>osobowym marki B. o nr rej. (...) nie zachował szczególnej ostrożności podczas wykonywania manewru wyprzedzania jadącego przed nim pojazdu i nie ustąpił pierwszeństwa jadącemu za nim w tym samym kierunku i będącemu już w trakcie manewru wyprzedzania K. C. kierującemu motocyklem marki Y. o nr rej. (...) zajeżdżając mu w ten sposób drogę i zmuszając go do podjęcia manewru obronnego gwałtownego hamowania i zjazdu na lewe pobocze gruntowe, co skutkowało przewróceniem się motocykla, w wyniku czego K. C. doznał obrażeń ciała skutkujących naruszeniem czynności narządu ciała i rozstrojem zdrowia trwającym nie dłużej niż 7 dni w rozumieniu art. 157 § 2 kk</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Obrażenia doznane na skutek przedmiotowego zdarzenia przez pokrzywdzonego K. C. powodowały rozstrój zdrowia trwający dłużej niż 7 dni w rozumieniu art. 157 § 1 kk	opinia biegłego K. Ż.	k. 27	
2. OCena DOWÓDÓW			

<p>2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</p>			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
<p>1.1.1</p>	<p>wyjaśnienia oskarżonego</p>	<p>Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia złożone przez oskarżonego poza tym ich fragmentem, w którym oskarżony wskazywał, że przed wykonaniem manewru wyprzedzania samochodu marki H. upewnił się w lusterku wstecznym, czy jego pojazd nie jest wyprzedzany przez innego uczestnika ruchu, jak też stwierdził, że nadjeżdżającego motocyklistę przysłonił mu samochód marki M., który jechał bezpośrednio za nim i był w trakcie omijania stojącego na poboczu samochodu W zakresie uznanym za wiarygodny wyjaśnienia oskarżonego są spójne, jasne i konsekwentne, znajdują również potwierdzenie w pozostałym uznanym za wiarygodny materiale dowodowym.</p>	
<p>zeznania świadka K. C.</p>	<p>Dokonując oceny zeznań świadka Sąd uznał je za w pełni wiarygodne. Są one bowiem jasne, spójne, logiczne i konsekwentne, znajdują potwierdzenie w pozostałym uznanym za wiarygodny materiale dowodowym, w tym w</p>		

	<p>zeczaniach świadków M. Z. (2) i G. S., jak też w opinii biegłych z zakresu medycyny sądowej oraz techniki samochodowej, ruchu drogowego i wypadków samochodowych.</p>	
<p>zeczania świadka M. Z. (2)</p>	<p>W ocenie Sądu zeczania świadka są w pełni wiarygodne, bowiem są one jasne, spójne i konsekwentne, a ponadto znajdują potwierdzenie w pozostałym uznanym za wiarygodny materiale dowodowym, w tym w zeczaniach pokrzywdzonego i świadka G. S..</p>	
<p>zeczania świadka G. S.</p>	<p>Zeczania świadka zasługiwały na przyznanie im w pełni waloru wiarygodności, są one bowiem jasne, konsekwentne i spójne. Relacja świadka znajduje potwierdzenie w pozostałym uznanym za wiarygodny materiale dowodowym, w tym w zeczaniach pokrzywdzonego K. C..</p>	
<p>zeczania świadka Z. I.</p>	<p>Zeczania świadka zasługiwały na przyznanie im waloru wiarygodności jedynie w części, w której świadek wskazywał na trasę, którą poruszał się wraz z oskarżonym, oraz podał, że obserwował drogę przed samochodem. Jedynie w tym zakresie zeczania świadka są spójne,</p>	

	<p>logiczne i konsekwentne oraz znajdują potwierdzenie w pozostałym uznanym za wiarygodny materiale dowodowym.</p>	
<p>wspólna opinia biegłych z zakresu medycyny sądowej oraz techniki samochodowej, ruchu drogowego i wypadków samochodowych.</p>	<p>Sąd uznał wspólną opinię biegłych za wiarygodną w całości. Przedmiotowa opinia jest bowiem jasna, pełna i należycie umotywowana, sporządzona została w sposób sumienny i rzetelny, w oparciu o wiedzę teoretyczną biegłych i ich wieloletnie doświadczenie zawodowe. Podkreślić należy, iż biegli sporządzili w/w opinię po dokonaniu szczegółowej analizy całego zgromadzonego materiału dowodowego, w tym pełnej dokumentacji medycznej dotyczącej pokrzywdzonego K. C.. Biegły z zakresu medycyny sądowej M. F. jednoznacznie wskazał, że na skutek przedmiotowego zdarzenia pokrzywdzony doznał obrażeń ciała w postaci stłuczenia klatki piersiowej z otarciem naskórka w okolicy łopatki lewej, stłuczenia okolicy lędźwiowej ze zgłaszaną bolesnością oraz bolesności lewego stawu skokowego z ograniczeniem ruchomości w niewielkim stopniu, z rozpoznaniem urazem skrętnym stawu skokowego, które to obrażenia skutkowały</p>	

naruszeniem czynności narządu ciała i rozstrojem zdrowia na czas nie przekraczający 7 dni w rozumieniu art. 157 § 2 kk. Biegły zauważył, że w wykonanym u pokrzywdzonego w dniu 18.06.2018 r. badaniu rezonansu magnetycznego kręgosłupa lędźwiowego stwierdzono obecność naczyniaka w trzonie kręgu L2, guzki Schmorla, a przede wszystkim wielopoziomowe samoistne zmiany chorobowe przeciążeniowe – dyskopatyczno-zwyrodnieniowe kręgosłupa lędźwiowo-krzyżowego, jednakże w opinii biegłego brak jest obiektywnych medycznych przesłanek do przyjęcia, aby zgłaszane przez pokrzywdzonego w okresie późniejszym (w styczniu 2018 r., a zwłaszcza w czerwcu 2018 r.) dolegliwości bólowe kręgosłupa lędźwiowo-krzyżowego z promieniowaniem do kończyny dolnej prawej i zaburzeniami czucia w zakresie nerwu piszczelowego, pozostawały w związku przyczynowo-skutkowym ze zdarzeniem z dnia 05 sierpnia 2017 r.

Z kolei biegły z zakresu techniki samochodowej, ruchu drogowego i wypadków samochodowych B. P. wskazał, że bezpośrednio

	<p>przyczyną przedmiotowego zdarzenia drogowego było zajęcie drogi motocykliście będącemu w trakcie manewru wyprzedzania przez kierującego samochodem marki B. T. W., który rozpoczął manewr wyprzedzania i wjazd na lewy pas jezdni w zbyt bliskiej odległości przed nadjeżdżającym z tyłu motocyklem. Jednocześnie biegły uznał, że nie ma podstaw do stwierdzenia, że pokrzywdzony przyczynił się do zaistnienia przedmiotowej kolizji i że jego reakcja na zachowanie się innych uczestników ruchu, w tym oskarżonego była nieprawidłowa.</p>	
dokumentacja medyczna pokrzywdzonego	Dowód z dokumentu, sporządzony przez osoby do tego uprawnione, nie kwestionowany przez strony postępowania, w oparciu o który Sąd poczynił ustalenia faktyczne w sprawie.	
protokół oględzin miejsca wypadku drogowego	Dowód z dokumentu, sporządzony przez osobę do tego uprawnioną, nie kwestionowany przez strony postępowania, w oparciu o który Sąd poczynił ustalenia faktyczne w sprawie.	
szkic miejsca wypadku	Dowód z dokumentu, sporządzony przez osobę do tego uprawnioną,	

	nie kwestionowany przez strony postępowania, w oparciu o który Sąd poczynił ustalenia faktyczne w sprawie.	
protokoły z przebiegu badania stanu trzeźwości	Dowody z dokumentu, sporządzone przez osobę do tego uprawnioną, nie kwestionowane przez strony postępowania, w oparciu o które Sąd poczynił ustalenia faktyczne w sprawie.	
dokumentacja fotograficzna	Dowód z dokumentu, sporządzony przez osobę do tego uprawnioną, nie kwestionowany przez strony postępowania, w oparciu o który Sąd poczynił ustalenia faktyczne w sprawie.	
protokół oględzin pojazdu marki Y.	Dowód z dokumentu, sporządzony przez osobę do tego uprawnioną, nie kwestionowany przez strony postępowania, w oparciu o który Sąd poczynił ustalenia faktyczne w sprawie.	
protokół oględzin pojazdu marki B.	Dowód z dokumentu, sporządzony przez osobę do tego uprawnioną, nie kwestionowany przez strony postępowania, w oparciu o który Sąd poczynił ustalenia faktyczne w sprawie.	
informacja o karalności	Dowód z dokumentu, nie kwestionowany przez strony postępowania, w oparciu o który	

	Sąd poczynił ustalenia faktyczne w sprawie.		
informacja o wpisach w Ewidencji Kierowców Naruszających Przepisy Ruchu Drogowego	Dowód z dokumentu, nie kwestionowany przez strony postępowania, w oparciu o który Sąd poczynił ustalenia faktyczne w sprawie.		
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.1.1	wyjaśnienia oskarżonego	Sąd odmówił przyznania waloru wiarygodności wyjaśnieniom złożonym przez oskarżonego w zakresie, w którym wskazywał, że przed rozpoczęciem manewru wyprzedzania upewnił się we wstecznym lusterku, że jego samochód nie jest wyprzedzany przez innego uczestnika ruchu, jak również w zakresie, w którym wskazywał, że motocyklistę musiał mu zasłonić samochód marki M.. W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego pozostają bowiem w sprzeczności z uznanym za wiarygodny materiałem dowodowym, w tym z zeznaniami pokrzywdzonego i świadków M. Z. (2) i G. S., jak też ze wspólną	

		<p>opinią biegłych M. F. i B. P.. Sąd miał na uwadze, że zarówno świadek M. Z. (2) poruszający się w kolumnie przed oskarżonym jak też jadący za oskarżonym G. S. wskazywali, że motocyklista wcześniej rozpoczął manewr wyprzedzania kolumny pojazdów, zaś z opinii biegłych wynika, że w czasie kiedy oskarżony rozpoczął manewr wyprzedzania, motocyklista był już w trakcie manewru wyprzedzania i znajdował się na lewym pasie jezdni w odległości około 25 metrów za pojazdem oskarżonego. Tym samym twierdzenia oskarżonego, że pomimo uprzedniego spojrzenia w lusterka wsteczne nie widział zbliżającego się motocyklisty i dostrzegł go dopiero po tym, jak motocykl pokrzywdzonego leżał na piachu, stanowiły jedynie przyjętą przez oskarżonego linię obrony.</p>	
<p>zeznania świadka Z. I.</p>	<p>Dokonując oceny zeznań świadka Sąd nie przyznał im waloru wiarygodności w zakresie, w którym wskazał on, że huk usłyszeli dopiero po wykonaniu manewru wyprzedzania i przejechaniu pewnego odcinka drogi, zaś pokrzywdzony chce wymusić odszkodowanie od oskarżonego. W tym zakresie zeznania</p>		

	<p>świadka nie znajdują potwierdzenia w uznanym za wiarygodny materiale dowodowym, w tym we wspólnej opinii biegłych M. F. i B. P., z której wynika, że samochód oskarżonego wyjechał na lewy pas jezdni bezpośrednio przed nadjeżdżający motocykl, który w wyniku podjętych manewrów obronnych najpierw gwałtownie hamował, po czym zjechał na gruntowe pobocze, a następnie „koziolkował”.</p>		
1.2.1	opinia biegłego K. Ż.	Sąd uznał opinię biegłego za wiarygodną w zakresie stwierdzonych u pokrzywdzonego obrażeń ciała będących skutkiem przedmiotowego zdarzenia drogowego, jednakże z uwagi na to, że opinia ta została sporządzona w oparciu o niepełną dokumentację medyczną pokrzywdzonego, nie mogła być podstawą dokonywanych w sprawie ustaleń faktycznych w zakresie prawnokarnego charakteru tych obrażeń..	
3.	PODSTAWA PRAWNA WYROKU		
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia	-----	

	postępowania zgodna z zarzutem		
Związłe o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
-----	-----		
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	1	T. W.
Związłe o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Przestępstwo z art. 177 § 1 k.k. ma miejsce wówczas, gdy sprawca naruszając chociażby nieumyślnie zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym, powoduje nieumyślnie wypadek, w którym inna osoba odniosła obrażenia ciała określone w art. 157 § 1 k.k. tj. skutkujące naruszeniem czynności narządu ciała lub rozstrojem zdrowia trwającym dłużej niż siedem dni. Warunkiem zaistnienia przestępstwa z art. 177 § 1 k.k., jest zatem doznanie przez pokrzywdzonego obrażeń ciała określonych w art. 157 § 1 k.k., w postaci tzw. „średniego” uszczerbku na zdrowiu. Jeżeli natomiast pokrzywdzony w wyniku zdarzenia drogowego doznał obrażeń			

ciała, o których mowa w art. 157 § 2 k.k. czyli tzw. „lekkiego” uszczerbku na zdrowiu, to można mówić jedynie o odpowiedzialności sprawcy za niezachowanie ostrożności i spowodowanie zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu drogowego czyli za wykroczenie z art. 86 § 1 k.w.

W niniejszej sprawie nie ulega żadnej wątpliwości, iż oskarżony T. W. w wyniku niezachowania szczególnej ostrożności podczas wykonywania manewru wyprzedzania jadącego przed pojazdu spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym przez to, że nie ustąpił pierwszeństwa jadącemu za nim w tym samym kierunku i będącemu już w trakcie wykonywania manewru wyprzedzania motocykliście K. C.. W ten sposób oskarżony zajęczał pokrzywdzonemu drogę zmuszając go do podjęcia manewru obronnego gwałtanego hamowania i zjazdu na lewe gruntowe pobocze co skutkowało przewróceniem się motocykla. W oparciu o uznany za wiarygodny materiał dowodowy, w szczególności w oparciu o wspólną opinię biegłych z zakresu techniki samochodowej, ruchu drogowego i wypadków samochodowych – B.

P. oraz z zakresu medycyny sądowej - M. F. Sąd ustalił, że w wyniku przedmiotowego zdarzenia drogowego spowodowanego przez oskarżonego, pokrzywdzony K. C. doznał obrażeń ciała w postaci stłuczenia klatki piersiowej z otarciem naskórka w okolicy łopatki lewej, stłuczenia okolicy lędźwiowej ze zgłaszaną bolesnością oraz bolesności lewego stawu skokowego z ograniczeniem ruchomości w niewielkim stopniu, z rozpoznany urazem skrętnym stawu skokowego, które to obrażenia skutkowały u pokrzywdzonego naruszeniem czynności narządu ciała i rozstrojem zdrowia na czas nie przekraczający 7 dni w rozumieniu art. 157 § 2 k.k.

W tej sytuacji uznać należało, iż czyn oskarżonego nie wyczerpuje znamion zarzucanego mu przestępstwa z art. 177 § 1 k.k. lecz stanowi wykroczenie z art. 86 § 1 k.w.

Wykroczenie z art. 86 § 1 k.w. popełnia ten, kto na drodze publicznej, w strefie zamieszkania lub strefie ruchu, nie zachowując należytej ostrożności, powoduje zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Przedmiotem

ochrony art. 86 § 1 k.w. jest bezpieczeństwo w ruchu drogowym zagrożone przez niezachowanie należytej ostrożności. Jak wskazano w wyroku SN z dnia 16 lipca 1976 r., VI KRN 135/76, OSNKW 1976, nr 10-11, poz. 130, każdy kierowca jest obowiązany do prowadzenia pojazdu samochodowego z należyłą ostrożnością, a więc do przedsięwzięcia takich czynności, które zgodnie ze sztuką i techniką prowadzenia pojazdów samochodowych są obiektywnie niezbędne do zapewnienia maksymalnego bezpieczeństwa w ruchu drogowym, a także do powstrzymania się od czynności, które mogą to bezpieczeństwo zmniejszyć.

Wobec powyższego, w ramach zarzucanego oskarżonemu T. W. czynu Sąd uznał go za winnego tego, że w dniu 5 sierpnia 2017 roku w O. województwa (...) na drodze publicznej - ul. (...) spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, że kierując samochodem osobowym marki B. o nr rej. (...) nie zachował szczególnej ostrożności podczas wykonywania manewru wyprzedzania jadącego przed nim pojazdu i nie ustąpił pierwszeństwa jadącemu

za nim w tym samym kierunku i będącemu już w trakcie manewru wyprzedzania K. C. kierującemu motocyklem marki Y. o nr rej. (...) zajeżdżając mu w ten sposób drogę i zmuszając go do podjęcia manewru obronnego gwałtownego hamowania i zjazdu na lewe pobocze gruntowe, co skutkowało przewróceniem się motocykla, w wyniku czego K. C. doznał obrażeń ciała skutkujących naruszeniem czynności narządu ciała i rozstrojem zdrowia trwającym nie dłużej niż 7 dni w rozumieniu art. 157 § 2 kk, co wyczerpuje dyspozycje wykroczenia z art. 86 § 1 k.w.

#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania	-----	
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
-----		-----	
#	3.4. Umorzenie postępowania	-----	
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
-----		-----	

#	3.5. Uniewinnienie	-----	
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
-----	-----		
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
T. W.	1	1	Uznając oskarżonego za winnego popełnienia wykroczenia z art. 86 § 1 kw Sąd wymierzył mu karę grzywny w wysokości 2000 złotych. Wymierzając powyższą karę Sąd miał na uwadze dyrektywy wymiaru kary określone w art. 33 § 1 i 2 kw oraz uwzględnił okoliczności łagodzące, jak i obciążające mające wpływ na wymiar kary. Wymierzając oskarżonemu karę grzywny w wysokości 2000 zł. Sąd przede wszystkim miał na uwadze znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez oskarżonego, z uwagi na rodzaj i charakter naruszonego dobra, jakim

w tym wypadku jest z jednej strony bezpieczeństwo i porządek w komunikacji w ruchu drogowym, a z drugiej zdrowie i mienie pokrzywdzonego. Następnym kolizji spowodowanej przez oskarżonego były przede wszystkim obrażenia ciała pokrzywdzonego, ale także uszkodzenie jego motocykla. Okolicznością obciążającą, którą Sąd wziął pod uwagę przy wymiarze kary były również sposób i okoliczności popełnienia przedmiotowego wykroczenia przez oskarżonego oraz jego zachowanie po popełnieniu tego czynu. Należy wskazać, że oskarżony nie wyraził żadnej skruchy, jak też nie przeprosił pokrzywdzonego za popełniony czyn. Z kolei jako okoliczność łagodzącą Sąd potraktował fakt, że oskarżony nie figuruje w ewidencji kierowców naruszających przepisy ruchu drogowego, a popełniony przez niego czyn miał charakter incydentalny. Jednocześnie wymierzając oskarżonemu grzywnę w wysokości 2000 zł., Sąd zgodnie z art. 24 § 3 kw wziął pod uwagę dochody oskarżonego, jego warunki osobiste i rodzinne oraz stosunki majątkowe i możliwości zarobkowe. Oskarżony pracuje na umowę zlecenia osiągając

			<p>dochód w wysokości 1200 zł. miesięcznie, jest kawalerem i nie ma nikogo na utrzymaniu. W takiej sytuacji Sąd uznał, iż będzie on w stanie uiścić karę grzywny w wysokości 2000 zł., a jednocześnie będzie to kara, która odniesie swoje cele wychowawcze i zapobiegawcze względem oskarżonego, jak też cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa ze względu na prewencję ogólną.</p>
<p>5. Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
	-----	-----	-----
<p>6. inne zagadnienia</p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			

7. KOszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
2	Sąd zgodnie z przepisem art. 121 § 1 k.p.w. w zw. z art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił oskarżonego w całości od kosztów sądowych, obciążając wydatkami Skarb Państwa. Mając na uwadze niewysokie dochody oskarżonego oraz wysokość wymierzonej mu niniejszym wyrokiem kary grzywny, Sąd uznał, że uiszczenie przez oskarżonego kosztów postępowania byłoby dla niego zbyt uciążliwe.	
7. Podpis		